

Czy otrzymana pomoc podlega zwolnieniu przedmiotowemu, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych

IBPB-1-2/4510-246/15/BKD
INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach
30 WRZEŚNIA 2015 R.

DOTACJA

FUNDUSZ KRAJOWY

POMOC DE MINIMIS

REFUNDACJA

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (CIT) → ZWOLNIENIA PRZEDMIOTOWE

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 613) oraz § 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. z 2015 r., poz. 643), Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku z 6 lipca 2015 r. (data wpływu do tut. BKIP 9 lipca 2015 r.), uzupełnionym 8 września 2015 r., o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie ustalenia, czy otrzymana pomoc podlega zwolnieniu przedmiotowemu, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – **jest nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 9 lipca 2015 r. wpłynął do tut. BKIP wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie ustalenia, czy otrzymana pomoc podlega zwolnieniu przedmiotowemu, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Wniosek nie spełniał wymogów formalnych, dlatego też pismem z 28 sierpnia 2015 r. Znak IBPB-1-2/4510-246/15/BKD wezwano Wnioskodawcę do ich uzupełnienia. Uzupełniony wniosek wpłynął 8 września 2015 r.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2015 r. Spółka podpisała umowę z Powiatowym Urzędem Pracy o finansowanie ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego (dalej: „KFS”) działań obejmujących kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy. Przedmiotem umowy jest przyznanie Spółce środków z Funduszu Pracy w formie Krajowego Funduszu Szkoleniowego na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy w wieku 45 lat i więcej w wysokości 80% kosztów kształcenia. Refundacja z KFS przekazywana jest na wyodrębniony rachunek bankowy Spółki. Środki z KFS przyznane Spółce na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego stanowią pomoc de minimis udzieloną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis określonymi przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.U. UE L 352 z 24.12.2013 r.).

W związku z powyższym zadano następujące pytanie, ostatecznie sformułowane w uzupełnieniu wniosku z 3 września 2015 r. (data wpływu do tut. BKIP 8 września 2015 r.):

Czy otrzymana pomoc podlega zwolnieniu przedmiotowemu, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych...

Zdaniem Spółki (stanowisko ostatecznie sformułowane w uzupełnieniu wniosku z 3 września 2015 r.), otrzymana pomoc podlega zwolnieniu przedmiotowemu z tytułu pdop. Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, wolne od podatku są dotacje otrzymane z budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem dopłat do oprocentowania kredytów bankowych w zakresie określonym w odrębnych ustawach.

Na tle przedstawionego stanu faktycznego stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 851 z późn. zm., dalej: „*updop*”), przychodami, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 14, są w szczególności otrzymane pieniądze, wartości pieniężne, w tym również różnice kursowe, Za przychody związane z działalnością gospodarczą i działami specjalnymi produkcji rolnej, osiągnięte w roku podatkowym, uważa się także należne przychody, choćby nie zostały jeszcze faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont (art. 12 ust. 3 *updop*).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 *updop*, przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód bez względu na rodzaj źródeł przychodów, z jakich dochód ten został osiągnięty; w przypadkach, o których mowa w art. 21 i art. 22, przedmiotem opodatkowania jest przychód. W myśl art. 7 ust. 2 *updop*, dochodem, z zastrzeżeniem art. 10 i 11, jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym; jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą.

Stosownie do art. 17 ust. 1 pkt 47 *updop*, wolne od podatku dochodowego są dotacje otrzymane z budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem dopłat do oprocentowania kredytów bankowych w zakresie określonym w odrębnych ustawach. W kontekście powyższego, wskazać należy, że art. 17 ust. 1 pkt 47 *updop*, zawiera jedynie ogólne wskazanie rodzaju przysporzenia korzystającego ze zwolnienia z opodatkowania stwierdzając, że wolne od podatku są dotacje otrzymane z budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Zwolnienie to dotyczy więc dochodów z tytułu wszelkich dotacji, a dla zakresu tego zwolnienia nie jest istotny rodzaj dotacji, ich charakter i to, czy są określane jako dotacje podmiotowe, przedmiotowe, czy też celowe. Nie ma również znaczenia sposób wykorzystania tych dotacji (o tym rozstrzyga ustawa o finansach publicznych). Ważne jest natomiast źródło ich pochodzenia, którym musi być budżet państwa lub budżet jednostki samorządu terytorialnego. Ustalenie zatem, czy otrzymane przez Wnioskodawcę środki korzystają z tego zwolnienia przedmiotowego jest uzależnione od sposobu ich finansowania.

Należy zauważyć, że przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie definiują pojęcia „*dotacja*”. Brak ustawowej definicji pojęcia „*dotacja*” nie uprawnia jednak do dowolnego określenia jego zakresu znaczeniowego. Mając powyższe na względzie, uprawnionym jest odwołanie się do ustawy o finansach publicznych w zakresie rozumienia sformułowania „*dotacja*” zawartego w przepisach podatkowych.

Zgodnie z art. 124 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.), wydatkami budżetu państwa są m.in. wydatki na dotacje i subwencje. Dotacjami, w myśl art. 126 ustawy o finansach publicznych, są podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych.

Na podstawie art. 130 ust. 1 ustawy o finansach publicznych przyjęto, że dotacje przedmiotowe są to środki przeznaczone na dopłaty do określonych rodzajów wyrobów lub usług, kalkulowane według stawek jednostkowych. Ponadto, zgodnie z art. 130 ust. 2 ustawy o finansach publicznych dotacje przedmiotowe mogą być udzielane na podstawie odrębnych ustaw lub przepisów Unii Europejskiej:

1. dla przedsiębiorców wytwarzających określone rodzaje wyrobów lub świadczących określone rodzaje usług,
2. dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa

-z uwzględnieniem ich równoprawności.

Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że Spółka podpisała umowę z Powiatowym Urzędem Pracy o finansowanie ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego działań obejmujących kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy w wieku 45 lat i więcej. Zgodnie z umową Spółka otrzymuje refundację kosztów kształcenia w wysokości 80% poniesionych nakładów. Refundacja ta przekazywana jest na wyodrębniony rachunek bankowy Spółki. Środki z Krajowego Funduszu Szkoleniowego przyznane Spółce stanowią pomoc de minimis udzieloną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

W tym miejscu należy wskazać, że Krajowy Fundusz Szkoleniowy (dalej: „KFS”), stanowi wydzieloną część Funduszu Pracy, przeznaczoną na dofinansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców, podejmowanego z inicjatywy lub za zgodą pracodawcy. Pracodawca starający się o dofinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego musi wnieść wkład własny w wysokości 20% kosztów kształcenia. Wsparcie kształcenia ustawicznego środkami KFS udzielane jest na zasadach pomocy de minimis – por. ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2015 r. poz. 149, ze zm.) Istotnym jest jednak fakt, że środki zgromadzone na KFS pochodzą z wydzielonej, określonej w planie Funduszu Pracy na dany rok budżetowy, części środków Funduszu Pracy, uzyskanych z obowiązkowych składek wpłacanych przez pracodawców na Fundusz Pracy (ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 149 ze zm.). Dlatego też, otrzymywane przez przedsiębiorców z KFS środki, pomimo, że stanowią pomoc de minimis, nie mają powiązania ani z programami operacyjnymi współfinansowanymi ze środków europejskich, ani też nie pochodzą z budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Tym samym środki uzyskane z KFS na szkolenie pracowników nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych.

W związku z powyższym, otrzymana przez Wnioskodawcę refundacja kosztów poniesionych na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy w wieku 45 lat i więcej w wysokości 80% kosztów kształcenia, nie podlega zwolnieniu przedmiotowemu.

Reasumując, stanowisko Spółki uznaje się za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa S. Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t. j. Dz.U. z dnia 14 marca 2012 r., poz. 270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.